

MC-turen går mot

Artikkelforfatteren gir noen gode råd til motorsyklister som vil reise i Russland, Baltikum og Polen

TEKST & FOTO: ANITA LØVIK

Turen hadde vært planlagt i lengre tid, blant annet på grunn av visumsøknaden for innreise til Russland. Når det gjelder visumsøknad og hotellbestilling i Sankt Petersburg brukte vi en dame i Steinkjer som nettopp er fra denne byen. Hun var til meget god hjelp og gjorde denne prosessen på enkleste måte. Hun anbefalte et hotell i byen, der det blant annet var sikker parkering i bekvemt garasjeanlegg.

Papirarbeid

Prosessen startet med at vi sendte en e-post til dette hotellet og bestilte to dobbeltrom. Vi måtte så ha et skriv fra hotellet med bekreftelse på bestillingen, som så ble vedlagt visumsøknaden til den russiske ambassaden. Vi søkte visum for fire døgn.

Vi brukte et reisebyrå i Oslo som heter Intourist og som har spesialisert seg på Russland. Utfylte visumsøknader, pass og dokumentene fra hotellet i Sankt Petersburg ble sendte rekommandert til dette reisebyrået, med frankert returkonvolutt. Reisebyrået besørget så den videre ekspedisjonen til ambassaden. De tok kr. 500,- for denne tjenesten. Til sammen ble det kr. 1.700,- for denne tjenesten og visumgebyrene. Det tok 11 dager fra reiseselskapet mottok brevet til visumene var OK.

Finnlandsfergen

Endelig kom dagen jeg, min samboer Ola, Knut og Iris hadde gått og snakket om hele vinteren. Dette var mitt fjortende år med MC-ferie i Europa, og jeg har vært i de fleste land. Men i år var jeg like spent som første gang jeg reiste ut i den store verden, for i år skulle vi altså til det store og fremmede landet Russland.

Avreisedagen startet med strålende sol og vi kjørte inn i Sverige via Brekken. I Sverige fant vi oss en "stuga" i Jervsjø - en grei overnatting. Kjørte så videre ned til Stockholm, der vi skulle ta fergen til Helsinki, i pøsende regn. Om bord på fergen ble det en bedre middag og noen pils.

Etter middag gikk vi ned i dansesalen der ble det dans og moro. Og her møtte vi faktisk Fons Von Oers, en programleder på National Geographic Channel. De reiste med et team på 19 biler og de laget en reiseskildring fra Europa til Asia. Programmet blir sendt høsten 2009.

Passkontroll

Vel framme i Helsinki var det strake veien til St. Petersburg - trodde vi. Lite visste vi hvordan det skulle bli på grensen. Inn til grensen talte jeg ca 600 trailere som sto i kø og skulle inn i Russland. Heldigvis kunne

vi bare kjøre forbi disse. Vi ble stoppet i Finsketollen, men det var bare å ta fram passene, så var alt ok, og det var bare å kjøre videre. Etter et lite stykke ble vi stanset av to russiske politifolk. Fram med passene igjen, men alt var OK. Lurte litt om det var så enkelt og komme inn i Russland.

Etter nok et lite stykke kjøring fikk vi da svar på dette spørsmålet. Nå kom vi nemlig frem til den

Skiltet på den russiske grensen

virkelige grensen. Og her ble det ikke så enkelt. Men optimistisk som jeg er, tok jeg med passene til meg og min samboer og stilte meg i kø. Mens jeg sto slik i køen, kom jeg i prat med en kar fra Finland, og han spurte om jeg har fylt ut et skjema som skulle gå på hver enkelt person. Nei det hadde ingen av oss hørt noe om, men det var mulig å få skjemaet i luka. Så var det bak i køen igjen.

Når jeg kom frem til luka igjen måtte jeg fylle ut to slike til, fordi dette var et hotellpass. Ett eksemplar skulle de ha, og ett skulle vi ha med på hotellet der vi skulle overnatte. For å få et stempel der slik at vi kunne vise dette når vi skulle ut av landet igjen. Så sto jeg atter i køen med fire ulike papirer. Dette var første sjekkpost.

Så bar det til neste sjekkpost. Der viste det seg at det kun handlet om syklene. Det kom ei russisk dame som var gift med en nordmann bort til meg og lurte på om jeg hadde alle papirene i orden. Da ble jeg virkelig i tvil om jeg hadde det. Hun tipset meg om at vi måtte fylle ut et skjema for hver sykkel. Så var det ut av køen og finne dette papiret. Ferdig utfylt, inn i køen igjen og levere det i luken. Men akkurat når det ble min tur stengte han luken og gikk til lunsj!

Russisk byråkrati

Men jeg er ikke av dem som ville gi meg heller, så jeg fant en annen kø, stilte meg helt bakerst og ventet på

min tur. Til slutt fikk jeg levert vognkort på sykkel og henger - og det berømte skjemaet. Mannen i luken sa noe på russisk som jeg ikke skjønte noe av, så jeg prøvde meg på engelsk men fikk bare et "njet" til svar. Tilslutt forstod jeg såpass at det skulle være et eget skjema for hengeren også.

Nå begynte vi virkelig å bli stressa, og lurte på hva det neste skulle. Bak i køen igjen! Nå var det ikke bare jeg som var lei - nå var de i luken er lei av meg også. Nå ville han ikke snakke mer med meg, men pekte på min samboer og ville at han skulle komme til luken. Spørsmålet var om vi hadde forsikring. Vi viste "grønt kort" fra Gjensidige, men det ble "njet" og risting på hodet. Vi måtte tegne en egen forsikring for 14 dager i Russland, og for å få gjort det måtte vi inn på et kontor i bygget. Da var det nok en gang ut av køen.

t øst

Avreisen fra Steinkjer

Vi kjøpte et forsikringsbevis til 140 kr og stilte oss nok en gang bakerst i køen. En nordmann i køen, som kjente det russiske systemet godt, kunne fortelle at årsaken til at vi måtte tegne forsikring var at så mange russere kjører uten forsikring. Det er vel kanskje ikke den rette enden å starte i for å få bukt med et slik problem? Men, så endelig - etter nesten tre timer - var alt OK og vi kunne fortsette.

Vakre St. Petersburg

Det var litt rar følelse å virkelig kjøre i Russland! Vi hadde flere dokumenter med oss fra grensen som vi måtte ta godt vare på, for de skulle leveres når vi kjørte ut av landet igjen. GPS'en tok kvelden på grensa. Ikke noe jeg noe ble lei meg for, for jeg elsker å lese kart.

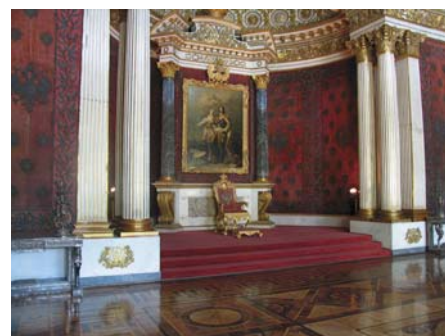
Jeg kjøpte meg et kart på en bensinstasjon og den "manuelle" GPS'en var i gang. Jeg loset oss inn i St. Petersburg og rett til hotellet! Vi installerte oss på det flotte hotellet og parkerte syklene i kjelleren, som hadde vakt døgnet rundt. Vi betalte vel ca. 700 kroner per rom, per. natt, inklusiv garasjeplassen.

Vi hadde noen flotte dager i den fantastiske byen, med besøk blant annet i Vinterpalasset. Vi fikk også med oss mange andre severdigheter. St. Petersburg er virkelig en flott by. En båtturn gjennom de mange trange kanalene i byen ble det også tid til. Det mest severdige på den turen var den fantastiske Blodskirken, som plutselig kom til syne rundt en kanalsving. Et fantastisk skue.

Må nevne en episode da vi skulle ta taxi hjem til hotellet. I Russland er det viktig å si hvor du skal for

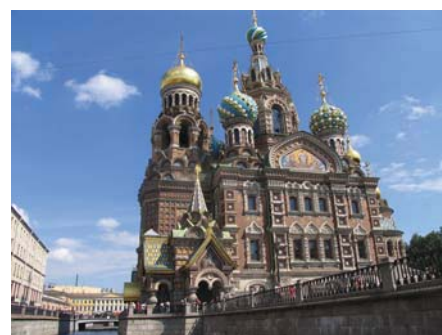
Iris, Knut, Anita og Ola med Vinterplassen i bakgrunnen

Tronsalen i Vinterpalasset

Statue av Peter den Store

Blodutgytelseskirken er bygget på det stedet der Aleksander 2 ble myrdet i 1881

du setter deg inn, ellers kan de nekte å kjøre. Det er også lurt å avtale pris på forhånd. Men som sagt, vi kom oss inn i taxien, og han startet turen. Etter en stund visste imidlertid ikke taxiføreren hvor han var, noe som jo var litt komisk. Etter mye om og men fant han til slutt frem, og da var det lurt å ha avtalt pris på forhånd. Hvis ikke kunne det ha blitt dyrt - han måtte jo kjøre en del ekstra.

Ut av Russland

Torsdag 3. juli kjørte vi ut fra byen, i retning Estland. Vi måtte nemlig komme oss ut av Russland før kl. 24:00. Vi kjørte E 20, en bred hovedvei som skulle vise seg å nærmest bli et mareritt. De siste 10 milene i Russland, fram mot grensen til Estland, var helt ubeskrivelig. Det var for så vidt asfalt, eller hadde i alle fall vært en gang, men nå var det bare hull i hull. Og snakk om hull! Vi kjørte i flere mil i 20-30 km/t for å styre unna de verste hullene. Det gikk hardt utover sykkel og henger.

Det begynte å bli magert med drivstoff på syklene, men vi var heldige og kom over en bensinstasjon i skogen ved veien. Alt virket stengt på stasjonen inntil min samboer oppdaget en dame bak et gitter med betalingskuff, som kunne skyves mellom henne og kunden. Hun var veldig sint og kjeftet på russisk. Samboeren min prøvde først å snakke engelsk, men hun bare fortsatte på russisk. Til slutt gikk han over på trøndersk, og da ble det litt morsomt og høre på. Vi skranglet sammen 190 rubler og fylte 7,5 liter fordelt på to sykler. Det koster ca. 27,5 rubler literen for bensin i Russland.

På grensen ut av Russland brukte vi knappe tre timer på den russiske grenseposten - mesteparten av tiden på å stå i kø. Vi fikk levert fra oss de papirene vi skulle og vi forlot Russland. Etter å ha kjørt noen hundre meter kom vi til den estlandske grenseposten. Der ble syklene grundig undersøkt - de sjekket blant annet rammenummer opp mot vognkortet. Da alt til slutt var i orden var det bare å kjøre inn i grensebyen Narva i Estland, og så fortsette mot Tallin.

Villsvinjakt i Estland

Vi bestemte oss for å finne et hotell utenfor Tallin, fordi vi regnet med at det var litt rimeligere der. Når en skal være borte i tre uker, og for det meste ligge inne, må en bare tenke litt økonomi. Vi betalte 400 estiske kroon for hvert rom. Det tilsvarer ca 200 norske kroner. Billig og grei overnatting.

Våknet til nok en fin dag, ordnet oss og kjørte de 16 kilometerne inn til Tallin. Vi parkerte syklene utenfor et varehus og rusler rundt i sentrum en stund. Dagens høydepunkt var SPA - det er absolutt å anbefale.

Vi forlot byen for denne gang og kjørte ca 120 km sørover på E67 og fant et hotell ved hovedveien. Stedet heter Hallinga. På kvelden ble vi invitert ned på

Typisk bolighus langs veiene i Russland. Sterk kontrast til praktbygningene inne i St. Petersburg.

en drink av verten. Han var litt ivrig på å vise oss den norske kanalen han har på TV'en. Men det viste seg å være en evangelistisk kanal.

For de som er interessert i jakt er dette stedet helt topp, for denne karen arrangerer villsvinjakt. Han tilbyr full pakke med jakt, transport, overnatting, frokost og kvelds. Avslutter med fest og grilling av helt villsvin. Sist sesong betalte de 250 euro for et slik opplegg. De som skulle være interessert kan ta kontakt på e-post risto.halinga@mail.ee

Latvia og Litauen

Turen gikk videre til Riga i Latvia. Vi fant oss et parkeringshus der og det kostet faktisk 22 norske

kroner per time. I Riga møtte vi noen fra Norge som hadde bodd der i fire år og de ga oss noen tips om hva som er verd å få med seg i byen. Gikk og ruslet i noen timer før vi kjørte ut fra byen i retning Litauen.

Kjørte noen mil på A7 før vi bestemte oss for å prøve litt mindre veier, men de var så dårlige at vi måtte tilbake på A7. Kom oss inn i Litauen og til enda en ny valuta. I Russland måtte vi dele på 4,6 for å finne norsk pris, i Estland måtte vi dele på 2, i Latvia ganget vi med 11,3 og i Litauen ganget vi med 2,3. Litt spennende dette med ulike valutaer. Synes nå jeg da - så nei til euro!

Vi bestemte oss for å overnatte like utenfor Vilnius og tok taxi inn til byen om kvelden. Vi så flere ganger to Gold Wing triker og en vanlig GW kjørende rundt i

Det er ikke så enkelt å lese skilt i Russland

Internasjonalt turfølge: To tsjekkiske sykler, to norske og en fra Belgia

sentrum. Vi lurte litt på hvem dette var. Da vi tok oss en spasertur traff vi på dem. Det var noen svære karer, og to filmteam filmet dem. Det viste seg å være noen personer fra det russiske rugbylaget som deltok i OL i Soul i 1988. Vi tok noen bilder og ble fotografert sammen med dem. En morsom opplevelse.

GW treff i Polen

Etter å ha vært noen timer i byen dagen etter, kjørte vi A1 mot den polske grensen. Etter én overnatting kom vi etter hvert til Warszawa. Der parkerte vi syklene i sentrum uten problem, og tilbrakte noen timer i byen. Flott by!

Turen fortsatte så videre sørover i Polen og onsdag 9. juli kom vi fram til Krakow, hvor vi installerte oss på treffplassen til det internasjonale GW-treffet. Der ble vi til søndag. Flott treff med ca. 400 sykler i et kjempevær. Flott lysparade gjennom Krakow fredag kveld. Med syv sykler ble Norge ble fjerde beste nasjon i nasjonskampen.

Natt til søndag våknet vi av et forferdelig tordenvær og påfølgende regn. Men utover søndag formiddag klarnet det opp igjen og ble fint, med temperaturer på opp mot 35 grader.

Hos venner i Tsjekkia

Da vi kjørte fra treffet søndag 13. juli var vi nokså internasjonale. Vi kjørte fem sykler sammen: To fra Norge, to fra Tsjekkia og en trike fra Belgia. Vi kjørte sammen fram til søndag kveld, til vi kom til byen Vlanim, like sør for Praha. Der overnatte vi hos et vennepar fra Tsjekkia, Hanka og Mirak, som vi ble kjent med på et treff i Danmark for et par år siden. Det ble en meget trivelig og morsom kveld. De snakker lite engelsk, så Hanka hadde invitert ei venninne av seg, som for øvrig var lege, som tolk for kvelden.

Dagen etter kjørte vi til byen Cheb, 4 km fra den tyske grensen. Der besøkte vi et annet vennepar som vi ble kjent med på samme treff som Hanka og Mirak. Der var vi ett døgn, før vi fortsatte nordover mot Rostock og Skandinavia. Et fantastisk opphold. Vedkommende i Cheb eier og driver et sportshotell like utenfor byen. Der bodde vi som konger og fikk fantastisk oppvarning av paret.

Par har festet hengelåser med navnene sine på bro i Riga, som symbol på kjærlighet

De norske deltagerne kom på fjerde plass under det internasjonale Gold Wing treffet i Krakow.

De eier som sagt dette hotellet samt et transportfirma med 60 trailere som går i Sentral-Europa. Til tross for at han er blant de rikeste i Tsjekkia er det en meget jordnær mann, som kjører sykkel og har begge beina plantet på jorden. Til hans hotell i byen Cheb er alle MC-kjører hjertelig velkomne. Hotellet heter Stein.

Virkelig artig hvordan MC-livet gjør at man knytter tilfeldige, men sterke kontakter for livet.

Hjemover

På siste del av turen var ikke Ola helt frisk. I ettertid viste det seg at han var blitt matforgiftet. Nå angret jeg på at jeg ikke hadde prøvd å kjøre Gold Wing'en. Før vi startet på turen maste Ola på at jeg skulle prøvekjøre den, slik at jeg kunne ta over hvis det skjedde noe. Men jeg gjorde aldri det. Og jeg fant ut at å begynne å kjøre sykkelen i ferien, med full oppakning, henger og Ola bakpå, ikke var noe særlig lurt. Men det tok ikke lang tid etter vi kom hjem for jeg prøvekjørte Gold Wing'en - og det ble ikke bare en tur. Jeg må bare si til dere damer at selv om sykkelen er stor og tung så er den meget lettkjørt.

Vi kom hjem til Steinkjer, sent på kvelden, fredag 18. juli, etter en fantastisk tur. Vi kom hjem uten å ha opplevd noen form for uhell, og det er ingen selvfølgelighet. Vi ble ikke frastjålet så mye som et par solbriller engang - selv om vi reiste på sånne steder som folk var nesten sikre på at vi ville miste det meste!

Det var virkelig en opplevelse å kjøre disse landene. Selv den lange ventetiden på grensepasseringene inn og ut av Russland må sees på som en opplevelse. Det var helt fint å feriere i Russland. Det var dårlig veistandard enkelte steder, men ellers var veiene i Russland, Estland, Latvia og Litauen helt OK.

Totalt sett var det en positiv opplevelse å feriere østpå. Det man imidlertid skal være oppmerksom på i disse landene er en noe hardere trafikkultur. Har inntrykk av at biler kjører forbi uansett - selv om det kommer noen i mot eller om det er i en sving. Nå er veiene stort sett så brede at dette for så vidt går greit - så lenge den som kommer imot viker til siden!

Takk til Knut og Iris Laugsand og samboer Ola for at dere var med å gjøre denne turen til en fantastisk opplevelse!

På besøk hjemme hos Hanka og Mirak i Praha

Stein hotell i Cheb

Folk i Øst-Europa var interessert i GW'ene